

2017. április 29. szombat

Mt 11, 25-30

„Az emberek lelkén egy Isten formájú lyuk van, amit csak Isten tud betölteni.” Viszonylag egyszerű a képlet. Ha eltávolodtam Istentől, közelítsek Hozzá. Ő alkotott, Ő ismer engem igazán, Ő tudja, mire van szükségem. Hogyan közelítsek? Tegyek azt, amit mond. Esetünkben legyek szelíd, és alázatos szívű, és vegyem magamra az Ő igáját. Még számtalan módon szól, hozzám Isten. A Biblián keresztül, más embereket felhasználva a természetén át, nem beszélve a lelkiismeretemről.

Minél távolabb vagyok Istentől, annál rosszabbul érzem magam a bőrömben. Mikor érzem magam egészen jól a bőrömben? Élő és rendszeres Istenkapcsolatban, szeretetteljes, egymásra figyelő, fejlődő házastársi-, családi-, és közösségi kapcsolatban, egészségesen, értelmes munkát jól végezve, lelkiileg és szellemileg fejlődve, minden szembe jövő emberhez (beleértve a családomat is) szeretettel és segítségre készen állva, embertársaim számára példa értékűen élve. Röviden: Azt érzem, hogy harmóniában vagyok a körülöttem lévő világgal, és, hogy a helyemen vagyok benne. (Félreértés ne essék, ez nem egy nyugvó állapot. Ez egy dinamikus, világító állapot.) Pont ott és úgy, ahogy a Teremtőm elképzeli. Számomra ezt jelenti Isten igájának a viselése, amelyet nem egyszer kell csak felvenni, hanem nap mint nap.

És mitől lesz könnyű? Isten igája két férőhelyes. Tiéd a másik hely...

Kiss Csongor